

**REFIX – A Kecskeméti Református
Gimnázium közösségi szolgálata egy
fogadóintézményben és egy befogadó
közösségben**

A Kecskeméti Református Gimnázium közösségi szolgálati területei közül kettőt választottunk ki bemutatásra: egy egészségügyi fogadóintézményt, a Kecskeméti Megyei Kórházat és két ifjúságsegítő klubot, a Kecskeméti Ifjúsági Otthont és a vele együttműködő HELPI-t.

Ezekkel az intézményekkel elsők között kötöttünk együttműködési megállapodást két és fél évvel ezelőtt. Nagyon különböző területek, de mindkét helyen kezdettől nyitottak voltak a diákok fogadására.

A kórházi szolgálat különösen is nehéz feladat. Érthető módon a diákok nem vehetnek részt a betegápolásban, szigorú higiéniai és balesetvédelmi előírásoknak kell megfelelniük, csak az ápolási igazgató által engedélyezett osztályokat látogathatják.

Kezdetben részt vehettünk egy programban, melynek keretében a gyermekosztályon mesét olvashattak fel a diákok a kis betegeknek. Sajnos változtak az előírások, és 18 év alatti önkéntest - így a közösségi szolgálatosokat sem - nem engednek be a kórtermekbe. A játszóházban azonban óvónő felügyelete mellett együtt játszhatnak, kézműveskedhetnek a nem fertőző beteg gyerekekkel.

Adventben a Korábban érkeztem koraszülöttek segítségével foglalkozó alapítvány ötlete alapján feldíszítettük a gyermekosztályt, a gyermek ambulanciát és a koraszülött részlegre is beadtunk papírdíszeket, amiket előzőleg az iskolában egy kézműves délutánon 50 diák részvételével készítettünk. Sőt az internátusban délutánonként még egy héten keresztül készültek a díszek, mert nem volt elegendő a három szint minden ajtajára, ablakára.

Adventben a diákok csináltak betlehemi műsort is, vittek be hangszereket és zenéltek is a gyerekeknek.

A felnőtt osztályokon a betegek különböző mértékben nyitottak a diákok szolgálatára, itt nehezebb megtalálni, hogy miben is tehetik hasznossá magukat a fiatalok. Tiszteletben kell tartani a betegek igényét a csendre, nyugalomra, így csak kevés helyen fogadták el az adventi éneklést is. Az ápolók is túlterheltek, nem mindig van idő és alkalmas személy a mentorálásra.

A felnőtt osztályokon leginkább a betegekkel való beszélgetésre van igény, illetve egy-két gyakorlati feladatban lehet segíteni a kórtermekben.

A beszélgetés viszont inkább lelkipozíciós feladat, de így is vannak, akik ezt választják. Ezen a szolgálati területen nagyobb hangsúlyt fektetünk a felkészítésre, együtt is elmegyünk egy-

egy látogatásra, ahol megbeszéljük, kipróbáljuk, hogy mit mondjunk, ha belépünk a kórterembe, hogyan kezeljük a szorongást, ami bennünk van, hogyan vesszük fel újra és újra ismeretlen emberekkel a kapcsolatot, hogyan kezeljük az elutasítást, hogyan kezeljük a marasztalást.

Fontos felhívni a figyelmet a titoktartásra is - bizony megdöbbentő történeteket hallunk, mindig találkozunk ismerőssel, akik ebben az érzékeny, beteg állapotukban mély dolgokat osztanak meg az életükről, családjukról, betegségeükről, amit nem szabad kibeszélnünk másokkal.

Többször kérek visszajelzést is erről a területről, megbeszéljük a nehézségeket, élményeket és gyakoroljuk a segítő beszélgetés alapjait is.

Új feladatként az utóbbi hónapban a diákok Istentiszteletre hívogatják a betegeket. Eddig ezt felnőtt gyülekezeti tagok végezték, most pedig fiatalok is csatlakoztak a látogató csoporthoz. A kórházlelkész és a kórházi dolgozó szülők is sokat tudnak segíteni a mentorálásban.

Bármennyire kevésnek is érezzük azt a szolgálatot, amit a 9 emeletes megyei kórház hatalmas intézményében végzünk, hisszük, hogy szükség van rá és folytatjuk a munkát.

A kórházi szolgálatban megélt saját élményeiről Farkas Bettina, 11-es tanuló számolt be, az ifjúságsegítő klubok munkáját pedig két osztálytársa, Csaplár Tibor és Tallér Zalán mutatták be. (Az ő beszámolóik is megtalálhatók mellékelve)

Jánosyné Bánszky Zsuzsanna
iskolai koordinátor